

другадѣ. Най първо били заловени двѣ момчета, защото пѣяли народни пѣсни. Презъ м. Мартъ Киро отъ с. Ярджеловци (Брезнишко) и Георги Стоичковъ потеглили за Кюстендилъ да купуват вино и пренощували въ Радомиръ. Вечеръта пѣяли въ хана народни пѣсни, заптиетата ги чули, нападнали, заловили тетрадката съ пѣсните, испратили ги въ София гдѣто следствието дълго време се протакало, безъ да кажатъ отъ кого сѫ въели тъзи тетрадка. Най-послѣ нѣкой си Стоянчо Петсахатовъ отива въ затвора при Георги, убѣждава го че ще бѫде освободенъ ако каже истината и той посочилъ Х. Стояна Недѣлчевъ, книжаръ и братовчедъ на Х. Никола Вардевъ.

Властита взела мѣрки да направи претръщание въ къщата имъ нѣ и тѣ се извѣстили, всичко прекрили и на 7-и авг. вмѣсто Х. Стояна, Х. Никола уловили а надвечеръ и сѫщия, когото веднага въ желѣза обковали

Съ една чудесна хитростъ, властъта сполучила да прибере отъ къщата на Х. Н. Вардева и сандъчето съ книжата, въ което се намирали разни пѣснопойки съ народни пѣсни, брошури съ революционно съдѣржание, български вѣстници печатани въ Румъния и нѣколко сѫмнителни писма. Нѣ нѣкой си Арифъ ефенди, бившъ священникъ Анастасъ отъ Царево-село, искренъ приятель на Вардева, който съ приемването на исламизма спасилъ живота си отъ бѣда и като биль членъ въ комисията по преглеждането книжата, ако и доста нѣщо да прикрилъ, нѣ било възможно всичко да се отстрани, той казалъ на секретаря на комисията, че Вардевъ щѣ приеме исламизма и тѣ вѣчъ необрѣщали до толкозъ внимание въ преглеждането, повѣрнали му книжата, като задържали едно тевтерче съ пѣсната: Огъ какъ се е зора вазорила Писмо отъ Георги Назарчевъ изъ Добричъ въ което се казвало че Добруджанските момци изсѣкли нѣколко зелки

Властита освободила Х. Никола Вардевъ слѣдъ 96 дена и чакала да подаде заявление за приемване исламизма, нѣ той отлагалъ и така се протакало.

По това време затворътъ почналъ да се пълни съ граждани и селяни. Едни пускали а други нови привождали.

На 4-и септ. претръсили къщата на нѣкои отъ по-първите граждани, отъ които едини запрели още въ сѫщия денъ, други по-послѣ и вѣчъ не ги освободили. Тѣ били: